

Jelenléted
rétegei
összecúsznak
lassan,
rád nehezül
az is, amit
elhallgatsz ma-
gadban.

Mint a csempe,
leválik a
szavaidból
néhány,
erőlködsz és
bizonytalan
arccal reszketsz
némán.

A levegő
mozdulatlan
vesz körbe, és
forró
lázadban az
állkapcsod úgy
csattog, mint egy
olló.

Saját tested
zajából majd
kiválik egy
hangsor,
egy idegen
szempár nézi,
hogyan ordítva
alszol.